

18C 1/2013-37

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Jurečkovou v právní věci žalobce J. , právně zastoupeného J. , Plzeň, proti žalovanému Česká republika - Ministerstvo dopravy, IČ:66003008 se sídlem Praha 1, nábf. Ludvíka Svobody 12/1222,

o náhrada škody a zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 91.870,- Kč,

T a k t o :

- I. Rozhodnutím Magistrátu města Plzeň ze dne 29.6.2011 pod sp.zn. MMP / o zadržení řidičského průkazu žalobci bylo porušeno právo žalobce.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 3 120,- Kč.
- III. Právo na zadostiučinění se žalobci nepřiznává a žaloba se co do částky 88 750,- Kč zamítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zaplacení částky 91 870,- Kč z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím.

V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 10.6.2011 měl účast na dopravní nehodě, při které byl zraněn. Na výzvu policie se podrobil dechové zkoušce a byla zjištěna hodnota 0,61 ‰ alkoholu. Žalobci byl zadržen řidičský průkaz a věc byla postoupena Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků. Po převozu do nemocnice

byla žalobci odebrána krev a metodou plynové chromatografie byla zjištěna hodnota alkoholu v krvi 0,01g/kg, bylo tak prokázáno, že žalobce nepožil před jízdou alkohol. Správní orgán rozhodl dne 29.6.2011 pod sp.zn. MMP / 106586/11 o zadržení řidičského průkazu žalobci podle § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, který rozhodl dne 2.8.2011 pod č.j. DSH /9826/11 , kterým napadené rozhodnutí potvrdil. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu žalobu , o které bylo rozhodnuto Krajským soudem v Plzni pod sp.zn. 57A 68/2011 dne 29.2.2012, napadené správní rozhodnutí bylo zrušeno, v důsledku toho Krajský úřad Plzeňského kraje zrušil původní rozhodnutí Magistrátu Města Plzně jako správního orgánu prvního stupně a žalobci bylo sděleno, že řízení vedené pod sp.zn. MMP /106586/11 bylo zastaveno.

Žalobce požadoval zaplatit škodu ve výši 3 120,- Kč jako náhradu právního zastoupení.

Dále požadoval náhradu nemajetkové újmy – přiměřené zadostiučinění , neboť po dobu 355 kalendářních dnů, tedy takřka celý rok nemohl používat svůj osobní automobil; do zaměstnání vzdáleného 19 km musel dojíždět MHD a tím bylo fatálně zasaženo do jeho lidských práv. Požadoval zaplacení částky 250,- Kč za každý den zadržení řidičského průkazu, celkem 88 750,- Kč.

Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila s tím, že náklady řízení ve výši 10 480,- Kč již byly žalobci uhrazeny.

Žalobou vyličený skutkový stav byl mezi účastníky v zásadě nesporný, z prohlášení účastníků a předložených listinných důkazů a to rozhodnutí Magistrátu města Plzeň ze dne 29.6.2011 pod sp.zn. MMP / 106586/11 o zadržení řidičského průkazu žalobci, rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, který rozhodl dne 2.8.2011 pod č.j. DSH /9826/11 , kterým napadené rozhodnutí potvrdil, rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 57 A 68/2011 - 52 ze dne 29.2.2012, rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 18.4.2012 č.j. DSH/ 5138/12, sdělení o zastavení řízení ze dne 28.5.2012, vzal soud za prokázané, že dne 10.6.2011 měl účast na dopravní nehodě, při které byl zraněn. Na výzvu policie se podrobil dechové zkoušce a byla zjištěna hodnota 0,61 ‰ alkoholu. Žalobci byl zadržen řidičský průkaz a věc byla postoupena Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků. Správní orgán rozhodl dne 29.6.2011 pod sp.zn. MMP / 106586/11 o zadržení řidičského průkazu žalobci podle § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, který rozhodl dne 2.8.2011 pod č.j. DSH /9826/11 , kterým napadené rozhodnutí potvrdil. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu žalobu , o které bylo rozhodnuto Krajským soudem v Plzni pod sp.zn. 57A 68/2011 dne 29.2.2012, napadené správní rozhodnutí bylo zrušeno, v důsledku toho Krajský úřad Plzeňského Kraje zrušil původní rozhodnutí Magistrátu Města Plzně jako správního orgánu prvního stupně a žalobci bylo sděleno, že řízení vedené pod sp.zn. MMP /106586/11 bylo zastaveno.

Z potvrzení o zaměstnání vzal soud za prokázané, že žalobce byl primářem chirurgického oddělení Rokycanské nemocnice a.s.

Z faktury – vyúčtování právních služeb za měsíc květen 2012 a prohlášení právního zástupce žalobce při ústním jednání soud vzal za prokázané, že za poskytnuté právní služby při ukončení právního zastoupení bylo žalobci vyúčtováno 3 200,- Kč, které svému právnímu zástupci uhradil.

Podle § 8 odst. 1 zák.č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31 odst. 1 citovaného zákona Náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

§ 31a odst. 1, 2 zákona

Bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Na základě shora popsání zjištěného skutkového stavu soud učinil následující právní závěry :

Podmínky vzniku odpovědnosti státu za škodu jsou naplněny. V rámci přestupkového řízení bylo správním orgánem rozhodnuto o zadržení řidičského průkazu žalobce a rozhodnutí orgánu prvního stupně, po přezkoumání orgánem odvolacím nabylo právní moci. Pravomocné rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem soudu jako nezákonné, žalobci vznikla škoda spočívající ve vynaložených nákladech na právní zastoupení v přestupkovém řízení ve výši 3 120,- Kč, soud uložil žalované vynaložené náklady zaplatit.

Soud ve svém rozhodnutí konstatoval, že právo žalobce bylo rozhodnutím Magistrátu města Plzeň ze dne 29.6.2011 pod sp.zn. MMP / 106586/11 o zadržení řidičského průkazu porušeno, konstatování porušení práva je v daném případě dostačující. Žalobce požadoval zadostiučinění v podobě částky 250,- Kč za každý den zadržení řidičského průkazu, neboť jeho zadržením se oba správní orgány dopustily fatálního zásahu do práv člověka v moderní době na počátku 21. století.

Citované zákonné ustanovení zakládá nárok na tzv. přiměřené zadostiučinění, způsobilé kompenzovat vznik nemajetkové újmy, a to bez ohledu na to, zda zároveň vznikla škoda (skutečná škoda či ušlý zisk). Nemajetková újma představuje zásah do jiné než majetkové sféry poškozeného. Tato peněžitá kompenzace je označena za způsob zásadně subsidiární, nastupující tehdy, není-li možno vzniklou nemajetkovou újmu nahradit jinak, přičemž dostačujícím prostředkem nápravy by se nejevilo pouhé konstatování porušení práva. Má-li být přistoupeno k peněžitě náhradě, stanoví věta druhá povinnost přihlédnout k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k majetkové újmě došlo. Zvažovány proto budou muset být zejména dopady nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu do osobnostní sféry poškozeného, nepříznivost jejich vlivu na pověst poškozeného, jeho

dosavadní způsob života a podobně. Posouzení okolností, za nichž k újmě došlo, zahrnuje též zhodnocení počínání samotného poškozeného.

Kritéria pro posouzení, zda v konkrétním případě nemajetková újma již musí být kompenzována formou peněžité náhrady postuluje v řadě rozhodnutí Ústavní i Nejvyšší soud (např. rozhodnutí IV. ÚS 581/99, III. ÚS 281/03, Pl. ÚS 16/04, nebo 30 Cdo 2005/2003, 30 Cdo 2206/2006) Soud vždy musí přihlédnout k intenzitě, povaze a způsobu neoprávněného zásahu, k charakteru a rozsahu zasažené hodnoty osobnosti, k trvání i šíři ohlasu vzniklé nemajetkové újmy pro postavení a uplatnění postižené fyzické osoby ve společnosti. (více Ivo Telec: Test přiměřenosti zadostiučinění za nemajetkovou újmu, [Právní rozhledy 4/2010, s. 144])

V projednávané věci soud neshledal důvod pro přiznání peněžité náhrady žalobci, samotné konstatování, že právo žalobce bylo porušeno je dostačující. Žalobce v důsledku nezákonného rozhodnutí, nemohl používat k cestě do zaměstnání osobní automobil, tato skutečnost nepředstavuje zásah do práv žalobce, neboť jde toliko o výsadu, kterou žalobci umožňuje jeho majetková situace. Žádná z právem chráněných hodnot – osobní čest a lidská důstojnost žalobce, jeho dobrá pověst a jméno (čl. 10 Listiny základních práv a svobod), ani garantovaných svobod – svobody pohybu (č. 14 Listiny) a volby povolání (čl. 26 Listiny) dotčena nebyla, soud proto žalobu v rozsahu požadovaného zadostiučinění zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 3 o.s.ř. soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Žaloba byla zamítnuta v podstatném rozsahu, žalované by vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, žalovaná však náhradu nepožadovala, soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu k Městskému soudu v Praze.

Nesplní-li žalovaná dobrovolně to, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se žalobce domáhat splnění této povinnosti podáním návrhu na nařízení exekuce ve smyslu zákona č. 120/2001 Sb.

V Praze, dne 7.ledna 2014

Mgr. Jana Jurečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Ottmárová